

TOZ ALERJİSİ

Klaus-Dieter D. (Almanya)

26 Ekim 2008

“40 yıldan beri feci bir toz alerjim vardı”

40 yıldan beri feci bir toz alerjim vardı. En azından böyle olduğunu düşünüyordum. Çünkü her zaman evi temiz tutmak, dahası tozsuz tutmak için dikkatli olmak zorundaydım.

Bir odada ne zaman en ufak bir toz kalıntısı veya herhangi bir tozun izi bile olsa, ben yaklaşık üç saat boyunca sürekli hapşırarak zorundaydım ve akan burnum yüzünden durmadan burnumu çekiyordum.

GNM ile tanıştıktan sonra neden durmaksızın hapşırarak ve burun çekmek zorunda kaldığımı, bütün bunların ne zaman başladığını ve hangi “yolların” bu sorunu (“alerji”) etkinleştirdiğini kendime sormaya başladım.

Son zamanda henüz bitmemiş olan yeni evime taşındıktan sonra, alerjim iyice arttı ki bu da bir yola girdiğimin göstergesiydi! Bu yüzden sebebin ne olabileceği hakkında ısrarla düşünmeyi sürdürdüm.

Berlin’in yıkıntıları arasında arkadaşlarımla oynarken üç kez kafama taş yediğimi aniden hatırlamak bana ödül olarak geldi. 1955’te çocuklar için uygun olan tek oyun alanıydı. Elbette fazlasıyla tozluymuş çünkü hala yıkılmış evlerin duvarları çöküyor ve toz bulutları dağılıyordu. Bütün bu pisliğin içinde kazara başıma üç kez taş çarptı. Doktora gitmek zorunda kaldım ve her seferinde beyin sarsıntısı teşhisi kondu.

Bu olayları hatırladığım anda hapşırarak ve burun akıntım durdu ve şimdiye kadar da böyle devam ediyor! Aynı zamanda aşırı tozlu bir garajda da bulundum. Burada bir mermer cilalayıcısı 30 yıldır mermer tabakalarını kesiyordu ve bir kez bile garajı temizlememişti. Gerçekten de bir toz sisi içinde çalışmışım! Yine de bir kez olsun hapşırmadım ve burnumu çekmedim. Ne devam eden inşaat süresince ne de sonrasında ve tüm o haftalar boyunca. Bir süpürgeyle hepsini süpürdüm ve toz bulutları sadece uçup gitti.

Klaus-Dieter D.

GNM Açıklaması: Burun zarıyla bağlantılı olan biyolojik çatışma bir “pis koku” (bu durumdan pis kokular geliyor!) veya ani bir tehlikeyi ya da tehdidin “kokusunu alamama”-koklayarak bulamama anlamında bir “koku çatışmasıdır”. Bu vakadaki durumda kafaya doğru uçan taşlar: Çatışma aktif fazı sırasında burun zarı ülserleşir ve tehlikenin daha iyi tanımlanabilmesi (kokusunun alınması) için burun kanalını genişletmek üzere doku kaybına sebep olur. İyileşme fazı sırasında bu ülserleşmiş bölge şişkinlikle birlikte yenilenip tazelenerek burun tıkanıklığına sebep olur. Diğer tipik belirtiler burun akıntısı ve tamir sürecinin kalıntılarından kurtulmak için hapşırmadır (genel soğuk algınlığı belirtileri).

Bir DHS oluştuğunda, zihin bu çatışmaya ilişkin önemli olduğunu düşündüğü tüm bileşenleri toplar. Bu vakada **toz, bir yol olarak kaydedilmiştir**. Bu yolların biyolojik olarak önemi şudur: “Dikkat et! Etrafında tozun bulunduğu son seferinde tehlikedeydin!” diyen bir uyarı sinyali işlevi olarak hizmet eder. Böylece beyin ne zaman “tozu” kaydederse, bu çatışmayla bağıntılı anlamlı Biyolojik Özel Program yeniden ani hapşıрма ve burun akıntısı ile çabucak harekete geçer. Halk arasında “alerji” veya “alerjik reaksiyon” denilen, çatışma şoku sırasında kaydedilmiş olan “yollar”dır.

Bu yol-döngüsünü durdurmanın ilk adımı, orijinal çatışmayı belirlemektir. TOZUN daha fazla bir tehlike oluşturmadığının farkındalığı ile (bu arkadaşımız için Berlin’deki yıkıntıların tozu, şimdi artık bir endişe kaynağı değildir) psişe “tozu” (uyarı) hafızasından siler ve “alerji” anında biter – hem de 40 yıl sonra!

NOT: “Toz alerjisi” teşhisi, bilmeyenler için yeni bir “toz-yolu”na sebep olarak kronik alerji rahatsızlığı yaratabilir. GNM bilgisiyle,” alerjilerden” mustarip bir kişi, iyileşmesini bir kerede ve tümüyle tamamlama durumundadır.

Orijinal Almanca belgenin İngilizce çevirisinden çevrilmiştir

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.LearningGNM.com